

32/24. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2024. február 22.

A Bíróság ítélete a C-491/21. sz. | Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date ügyben

Uniós polgárság: ellentétes az uniós joggal, ha a tagállam valamely állampolgárától kizárólag azzal az indokkal tagadja meg – az útlevélen felül – az úti okmányoknak minősülő személyazonosító igazolvány kiállítását, hogy az érintett személy egy másik tagállamban rendelkezik lakóhellyel

E megtagadás korlátozza az Unión belüli szabad mozgáshoz való jogot, és eltérő bánásmódot teremt a külföldön, illetve az e tagállamban lakóhellyel rendelkező polgárok között

2014 óta egy román ügyvéd Franciaországban rendelkezik lakóhellyel, és szakmai tevékenységét Franciaországban és Romániában egyaránt folytatja. 2017-ben kérte a román hatóságoktól, hogy állítsanak ki számára egyszerű vagy elektronikus személyazonosító igazolványt, amely úti okmányként lehetővé teszi számára, hogy Franciaországba utazzon. E kérelmet azzal az indokkal utasították el, hogy külföldön rendelkezik lakóhellyel.

Az ügyben eljáró román legfőbb semmítő- és ítélőszék előzetes döntéshozatal céljából kérdést terjesztett a Bíróság elé.

Ítéletében a Bíróság kimondja: **a személyazonosító igazolvány kiállításának kizárólag azzal az indokkal történő megtagadása, hogy az érintett személy nem rendelkezik lakóhellyel Romániában, az Unión belüli szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jog korlátozását jelenti a más tagállamban lakóhellyel rendelkező román állampolgárok számára.**

A román szabályozás ugyanis **eltérő bánásmódot teremt a külföldön, illetve a Romániában lakóhellyel rendelkező román állampolgárok között.** Az előbbieknél úti okmányként csak útlevelük van, míg az utóbbiak személyazonosító igazolvánnyal és útlevéllel rendelkeznek.

Az uniós jog¹ nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy két olyan okmányt bocsássanak ki, amelyek állampolgáraik számára úti okmányként szolgálnak. E rendelkezés azonban nem teszi lehetővé számukra, hogy közérdekű objektív megfontolásokon alapuló igazolás nélkül kedvezőtlenebb bánásmódban részesítsék azokat az állampolgáraikat, akik gyakorolták az Unión belüli szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogukat.

Az ilyen szabályozás nem igazolható sem annak szükségességével, hogy a személyazonosító igazolványon feltüntetett laccím bizonyító erővel bírjon, sem e cím hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóság általi azonosításának és ellenőrzésének hatékonyságával.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján [az ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Kövesse a híreket!

¹ Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i [2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv](#).